

प्रशसावचनस्तस्मात्प्रमथः शब्दश्च भारत ॥ प्रीतिजैश्च तदा शब्दैः पुरमासीत्समाकुलं ॥ ७ ॥ तमतीत्ययथायुक्तं राजमार्गं युधिष्ठिरः ॥ अलंकृतं शोभमानमुपायाद्रा
 जवेदमह ॥ ८ ॥ ततः प्रकृतयः सर्वाः पौराजानपदास्तदा ॥ ऊचुः कर्णसुखावाचः समुपेत्य ततस्ततः ॥ ९ ॥ दिष्ट्या जयसिराजेंद्रशत्रूञ्छत्रुनिषदन ॥ दिष्ट्याराज्यं
 पुनः प्राप्तं धर्मेण च बलेन च ॥ १० ॥ भवनस्त्वं महाराजराजे ह शरदांशतं ॥ प्रजाः पालय धर्मेण यथेन्द्रस्त्रिदिवंतथा ॥ ११ ॥ एवं राजकुलद्वारिमंगलैरभिपूजितः ॥ आ
 शीर्वादान् द्विजैरुक्ताः प्रतिगृह्य समंततः ॥ १२ ॥ प्रविश्य भवनं राजा देवराजगृहोपमं ॥ श्रद्धाविजयसंयुक्तं रथात्पश्चादवातरत् ॥ १३ ॥ प्रविश्याभ्यंतरं श्रीमान्दै
 वतान्यभिगम्य च ॥ पूजयामासरत्नैश्च गंधमाल्यैश्च सर्वशः ॥ १४ ॥ निश्चक्राम ततः श्रीमान्पुनरेव महायशाः ॥ ददर्श ब्राह्मणांश्चैव सोभिरूपानवस्थितान् ॥ १५ ॥
 स संवृतस्तदा विप्रैराशीर्वादिविवक्षुभिः ॥ शुशुभे विमलश्चंद्रस्तारागणवतो यथा ॥ १६ ॥ तांस्तु वै पूजयामास कौंतेयो विधिवद्विजान् ॥ धौम्यगुरुं पुरस्कृत्य ज्येष्ठं पि
 तरमेव च ॥ १७ ॥ सुमनोमोदकैरत्नैर्हिरण्येन च भूरिणा ॥ गोभिर्वस्त्रैश्च राजेंद्रविधिवैश्च किमिच्छकैः ॥ १८ ॥ ततः पुण्याहघोषो भूदिवंस्तब्धेव भारत ॥ सुहृदां प्री
 तिजननः पुण्यः श्रुतिसुखावहः ॥ १९ ॥ हंसवद्विदुषां राजा द्विजानां तत्र भारती ॥ शुश्रुवे वेदविदुषां पुष्कलार्थपदाक्षरां ॥ २० ॥ ततो दुंदुभिनिर्घोषः शंखानां च
 मनोरमः ॥ जयं प्रवदतां तत्र स्वनः प्रादुरभून्नृप ॥ २१ ॥ निःशब्दे च स्थिते तत्र ततो विप्रजने पुनः ॥ राजानं ब्राह्मणञ्छुद्वा चार्वाको राक्षसो ब्रवीत् ॥ २२ ॥ तत्र दु
 र्योधनसखाभिस्वरूपेण संवृतः ॥ साक्षः शिखी त्रिदंडो च धृष्टो विगतसाध्वसः ॥ २३ ॥ वृतः सर्वैस्तथा विप्रैराशीर्वादिविवक्षुभिः ॥ परं सहस्रैराजेंद्रतपोनियमसं
 वृतैः ॥ २४ ॥ सदुष्टः पापमाशंसुः पांडवानां महात्मनां ॥ अनामं न्यैव तान् विप्रांस्तमुवाच महीपतिं ॥ २५ ॥ चार्वाक उवाच इमे प्रादुर्द्विजाः सर्वे समारो
 प्यवचोमयि ॥ धिक् भवंतं कुनृपतिं ज्ञातिघातिनमस्तु वै ॥ २६ ॥ किं ते न स्याद्विकौंतेय कृत्वेमं ज्ञातिसंक्षयं ॥ घातयित्वा गुरुंश्चैव मृतं श्रेयो न जीवितं ॥ २७ ॥ इ
 तिते वै द्विजाः श्रुत्वा तस्य दुष्टस्य रक्षसः ॥ विव्यथुश्चुक्रुशुश्चैव तस्य वाक्यप्रधर्षिताः ॥ २८ ॥ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे सच राजायुधिष्ठिरः ॥ व्रीडिताः परमो द्विग्रास्तू
 णीमासन् विशांपते ॥ २९ ॥ युधिष्ठिर उवाच प्रसीदंतु भवंतो मे प्रणतस्याभियाचतः ॥ प्रत्यासन्नव्यसनिनं न मां धिक्कर्तुमर्हथ ॥ ३० ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रत्यासन्नाः समीपस्थाः व्यसनिनश्चिरदुःखिनो भ्रात्रादयो यस्य तं भ्रात्रादिदुःखपरिहारार्थं ममेदं राज्यकरणं न तु स्वसुखार्थमित्यर्थः ॥ ३० ॥